UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum Codicem Iustinianeum locupletißimus

... In Primvm Codicis Praelectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus, Barbatias, Philippus Decius. Matthævs Antonianvs Recensvi

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Ut que defunt aduoca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96035

Visual Library

rióẽ erroris vt hic. ⁊ ita ſʒ tenere Albe.hic.⁊ſentit glo. ſn.c.olim.in ver.reuocata extra de cẽ [illegible].

So.hec intelligitur ſm illã.nã ideo hic facit mẽtionẽ de triduo,quia intra triduum lata erat ſententia diffinitiua.⁊ ſic nõ ob.ſm gl.⁊ omnes ⁊c.

¶ Ut que deſunt aduocatis partium iudex ſuppleat. Rubrica.

¶ Dictum eſt.ſ.qualiter error aduocatorũ corrigatur,hic qualiter omiſſum ſuppleatur

1 ☞ Judex quando ſupplet,debet conſiderare quod id ſit legibus conſonum,⁊ iuri publico,et officio ſuo congruum.
2 Judex debet ſequi ſtatutum iudicando,licet non ſit productum.
3 Decretũ quoddã producit̃ iudicis ordinarij.tẽpore quo producit̃,aduerſari⁹ nihil opponit.⁊c.
4 Judex an poſſit ſupplere in facto.
5 Pars vna ſi dicat,produco acta inquantum pro me faciunt,iudex poteſt inherere actis,etiã quatenus faciunt contra producentem.
6 Judici non congruunt hec tria,non petita petã,non excepta excipiã,non probata probabo.7.8.
9 Judex poteſt ſupplere in his que radicãtur in eo,etiam parte non petente.
10 Judex ſupplet procedendo de ſimilibus ad ſimilia,quod facit ad ſtatuta,que dicũt procedendũ eſſe de ſimilibus ad ſimilia.
11 Judex poteſt ſupplere ea que deſunt aduocatis partiu m in octo caſibus,quos hic ponit.
12 Judex an debeat ſuplere conſuetudinem.

¶ Lex vnica.

Non dubitãdũ.

Judex poteſt ex officio ſupplere ⁊ allegare id quod conſiſtit in iure.h.d.Uel ſic comprehendendo tex.⁊ glo.Judex põt ſupplere de
1 iure,nõ de facto.h.d.ſm Ja.bu.⁊ oẽs.¶ † Not. qđ dixi in ſummario.Jteʒ not.ꝙ iudex quando ſupplet,dʒ ꝯſiderare qđ id ſit legibus conſonuʒ,⁊ iuri publico ⁊ officio ſuo cõgruũ.Opp.⁊ videtur qđ iudex nõ poteſt ſupplere,necnõ allegatũ allegare:q̃ officium iudicis tacitã hʒ ꝯditionẽ,ſi fuerit poſtulatũ,vt.ff.cõmu.diuid.l.vt fundus.⁊.ff.de dã.infe.l.iiij.ſ.hoc aũt iudiciũ.de mag.conue.l.j.ſ.magiſtratibus.So.iſtud eſt verũ in facto:quia illud poteſt iudex ꝓbabiliter ignorare.Secus in iure,qđ non debet iudex ignorare,vt.l.
2 ij.ff.quod quiſqꝫ iuris.¶ † Ex hoc pono vnam concluſionẽ:ꝙ lʒ ſtatutũ nõ ſit productum in cauſa:iudex tñ debet ſequi ſtatutum,cũ iurauerat illud ſeruare.ſecus in ꝯſuetudine nõ ſcripta:q̃ illa indiget probatione.Sed officiuʒ probandi in cã ciuili nõ pertinet ad iudicem.¶ Scđo op.ad idẽ:q̃ iudex debet ſequi veritatẽ probationũ,nõ ꝓpriũ animi motũ.vt.ff.de offi.preſi.l.illicitas.ſ.veritas.ſol.ibi loquit̃ in facto,in quo eſt neceſſaria probatio:hic in iure,in quo non eſt neceſſaria ꝓbatio.¶ Tertio op.⁊ videtur quod etiã in facto poſſit ſupplere:vt.ff.finiũ regũ.l.ſi irruptiõe.ſ.ad officiũ.Sol.ibi factũ erat notũ iudici vt iudici:q̃ tãq̃ Judex examinauit veritatẽ,⁊ in facti euidẽtia perceperat:ita ꝙ illud nõ eſt proprie ſupplere,ſʒ acta ſequi.Ubi aũt nõ ꝯſtaret iudici vt iudici:tũc nõ poſſet de facto ſupplere:vt.ſ.dictum eſt:⁊ eodẽ mõ rñdetur ad.l.ſ.de tranſact.l.age cũ geminiano.¶ Quarto opp.⁊ videtur qđ in facto ſuppleat.vnde videt̃ obſtare.l.ij.in fi.ff.de fer.⁊ qđ no.in.l.j.qui ⁊ aduer.quos.ſol.ibi loquit̃ in notorijs,que natura ſui ſic patẽt,qđ non eſt neceſſaria probatio.Secus in non notorijs:⁊ ſic nõ ob.Ex hoc pono duas concluſiones.dicit ſtatutũ ꝙ ſuper cicatrice nõ poſſit fieri condẽnatoria,niſi medicis adhibitis,mõ ponamus quod cicatrix eſt notoria per inſpectionẽ oculorũ iudicis,⁊ cuiuſlibet intuentis,nec reperiũtur medici:nunquid iudex poſſit cõdẽnare? credo ꝙ ſic:q̃
a ex quo eſt notoriũ[a] per facti euidentiaʒ pemanen-
3 tem,permiſſum eſt ſibi ſupplere.¶ † Scđa concluſio eſt iſta.Producitur quoddam decretũ iudicis ordinarij.tempore quo producitur aduerſarius nihil opponit.concluſio vero in cauſa negat illum fuiſſe iudicem.certum eſt ꝙ affirmans nõ põt ꝓbare,ex quo eſt cõcluſum.Tamen ſi producit inſtrumẽtũ iudicis,⁊ ipſius officij,iudex cauſe admittet ex officio,tanq̃ ſupplendo ex notorio:q̃ iuriſditio ordinaria
4 eſt notoria:qđ eſt no.¶ † Ulterius op.⁊ vĩ ꝙ etiã i facto iudex ſuppleat:vt.j.de appel.l.ampliorẽ.ſ.j.ſo.ibi ſupplet ex actis factis corã ſe.itẽ ex factis corã iudice a quo q̃ ei⁹ loco ſubrogat̃.Sʒ ex nullo mõ actitatis nõ poſſet ſupplere:q̃ nõ includũtur in iudicio:⁊ ideo nõ ptinet ad iudicem.Sed Bar.dicit ꝙ pro abſente iudex põt de facto ſupplere:qđ nõ eſt verũ,niſi ex actitatis,⁊ in percunctatione actitatorum:q̃ põt iudex dicere ꝓducas ꝓceſſum:vt.j.de iud.l.ꝓperandũ.ſ.cũ autem eremocidium.ibi
5 dũ dicit,terribiles in medio proponũtur ſcripture.¶ † Ex hoc pono talem cõcluſionẽ:q̃ ſi vna pars dicat ꝓduco acta inq̃tũ faciũt pro me:iudex tamen põt inherere actis,etiã quatenus faciãt contra ꝓducenteʒ:q̃ cõſtat ei vt iudici.tex.eſt in.d.ſ.cũ aũt.gl.eſt in.l.j.ſ.editiões.ff.de edẽ.
6 Jnno.extra de cẽſi.c.cũ olim.¶ † Ex predictis oĩbus collige tres alias cõcluſiones.¶ Prima eſt,ꝙ hec ꝓpoſitio nõ cõgruit iudici,non petita petã:q̃ hec cõiter radicat̃ in pte,vt.ff.cõi diui.l.vt fund⁹.⁊.j.de fideicõ-
7 miſ.liber.l.ſi.¶ † Scđa eſt,ꝙ hec ꝓpoſitio nõ cõgruit iudici:nõ exceptũ excipiam,non replicatũ replicabo:vt no.ff.de pac.l.ſi vn⁹.ſ.pact⁹.in glo.
8 in opponẽdo.¶ † Tertia eſt cõcluſio.ꝙ iſta propoſitio nõ ꝯgruit iudici non probatũ ꝓbabo.nã iſtud eſt officiuʒ partis,non iudicis:vt.j.de tẽp.appel.l.per hanc.⁊.ff.de arbi.l.nõ ex omnibus.Fallit vbi iudex inquirendo procedit:vt no.Jnn.extra de poſtu.prela.c.j.Jtẽ fallit in his que ptinent ad dignitateʒ pretoris,vt.ff.de poſtu.l.quos prohibet.Jtem fallit propter publicã vtilitatem;vt.ff.de procu.l.filiuſfami.ſ.veterani.Jtem fallit in alio caſu.ff.de iniur.l.item apud labeonẽ.ſ.qđ ait.Nã vt ibi no.Ja.de are.lʒ contra bannitum pars nõ opponat exceptionem bannitũ iudex ex officio põt ipſum repellere.ſed ibi põt dici ꝙ ſit propter publicam vtilitatem:q̃ publice intereſt ad terrorem delinquentium,ꝙ bãniti nõ audiantur.ar.ff.de publicanis.l.licitatio.ſ.qđ illicite.Pro declarando vero iſtam materiam debetis ſcire ſm Bar.ꝙ quedam ſunt que principaliter radicant̃ in parte.in iudice vero radicant̃ ea que ſunt iudici cõmiſſa.ſicut eſt dilationes moderare.ff.de fer.l.oratione.formare pnũtiationẽ.j.de ſen.ex breui.reci.l.ij.⁊.l.ſi.⁊ ſimilis.in pte radicat̃ petitio,exce-
9 ptionis ꝓpoſitio ⁊ ſimilia.¶ † Circa primum,an in his que radicantur in iudice põt ſupplere,hoc eſt illud facere pte nõ petente.Diſtingue,aut loquimur in his que reſpiciũt iuris publici obſeruantiã:vt reijcere libellũ male cõceptum.⁊ poteſt,vt.l.j.de offi.aſſeſſo.⁊ hic in gl.Jtem dare dilatiões vna parte petẽte,altera cõtradicente.j.de iudi.l.ꝓperãdũ.ſ.j.Jtẽ facere partes iurare de calũnia:vt.l.ij.ſ.ſed q̃ veremur.j.de iura.calum.Plus dicit Bar.ꝙ vtraqꝫ parte preſente,etiã nemine petente,poteſt iudex iſta que radicantur ſibi ſupplere,ſʒ ſi altera pars eſſet abſens,contra ipſaʒ nõ procederet̃ ad aliqđ,niſi petẽte ⁊ inſtãte altera pte.vt.d.l.properandũ,ſ.j.⁊.l.ad perẽptoriũ.ff.de iud.⁊ aut.qui ſemel.j.quõ ⁊ quãdo iu.Si vero reſpiceret partis vtilitatẽ:tũc iudex non poteſt facere,niſi parte petente,vt.l.iiij.ſ.pe.ff.iu.ſol.ſm Bar.vidi dubitari,vbi apparet qđ ſententia eſt lata,nec apparet qđ ſit lata ad petitionẽ alicuius,querit̃ vtrũ valeat,⁊ videtur ꝙ nõ:q̃ hoc reſpicit partis.i.victoris vtilitatem.ergo debuit ab eo peti.Jn cõtrarium videtur diſtinguendũ.aut vtraqꝫ parte preſente.⁊ vʒ:q̃ reſpicit iuris publici obſeruantiam:nam ſententiam ferri,reſpicit obſeruantiam publici iuris:lʒ ſic ferri,reſpiciat partis vtilitatem,aut altera parte abſente:⁊ tũc nõ vʒ ex theorica antedicta:⁊ hoc credo verum.qđ tene menti.¶ Aduerte tamẽ:q̃ vbi ſententia fert̃ ꝓ actore,forte nõ eſt neceſſaria alia petitio tempore ſententie:q̃ petitũ eſt in libello cõdemnari reũ.cogita.Circa ſcđm.ſ.in his que radicantur in parte,dicit ſic.aut reſpiciũt publicam vtilitatem:⁊ poteſt iudex impẽdere officiũ nõ imploratũ a parte:vt.d.l.quos prohibet.ſm Bar.Tu dic ꝙ ideo eſt:q̃ non ſolum radicatur parti,ſʒ iudici:q̃ eſt ius publicum.ſi vero reſpiciunt publicã vtilitatem:tunc pro abſente poteſt iudex ſupplere:vt.d.l.ampliorẽ.ſ.j.ſm Barto.Tu dic ꝙ ibi ſupplet ex probatione probata:nõ aũt ex ꝓbandis.i.ꝙ ipſe iudex aſſumat ſibi officiuʒ ꝓducendi nouas probationes.ꝓ preſente vero iudex de facto nõ põt ſupplere ſm Bart.Tu dic ꝙ etiã ꝓ preſente ſupplet:q̃ ſi non ſupplet,fruſtra ꝓcederet:vt no.ſ.de trãſa.l.vbi pactũ.Hinc eſt ꝙ ſupplet repellendo ineptã petitionẽ,⁊ ineptã expoſitionẽ:q̃ fruſtra ſup ea ꝓcederet.ff.de flu.l.j.ſ.labeo.⁊ extra,de emp.⁊ vẽ.c.cũ dilect⁹.vbi dr̃ ꝙ exceptio ineptidunis nõ exclu-
10 dit̃ ꝑ ſniam.Et ex hoc appet fruſtra ꝓcedi.¶ † Ultimo no.duo verba,q̃ ſunt in gl.nã gl.dicit ꝙ ſupplet ꝓcedẽdo de ſimilibus ad ſimilia:qđ eſt multũ notabile ad ſtatuta,q̃ dicũt ꝓcedendũ de ſimilib⁹ ad ſimilia.nã iudex põt aſſimilare ex officio etiã nemine petẽte,facit qđ no.in Spec.de diſpu.aduo.in prin.Jtem dicit glo.ꝙ iudex dʒ ſupplere ſedendo pro tribunali,vt ſuppleat tanq̃ iudex,nõ tanq̃ pars.Et idẽ not.extra de poſt.c.bone.Et adde qđ no.j.de tẽp.app.l.ſi.extra de iureiur.c.ad noſtraʒ.el.ſ.per Jnno.⁊ extra de fide inſtru.c.cum Joannes heremita.vbi dicitur ꝙ ad expeditionem ⁊ ad declarationem actitatorum iudex ſupplendo interrogat partẽ.Jtẽ interrogat teſtem:vt no.in aut.de teſti.ſ.q̃ vero.Rõ:q̃ hoc pẽdet ex actis:nam quod venit ad liquidationẽ ⁊ declarationẽ,nõ dicitur qd nouũ,ſed dicit̃ qd incluſuʒ ſub veteribus actitatis.ar.ff.de

a ¶ Ex quo eſt notorium.Not.qđ ſi factũ eſt notoriuʒ:nõ requirit̃ ſolẽnitas ſtatuti.vide Bal.in.l.j.ff.de lib.⁊ poſthu.⁊ qđ not.moderniores in.l.hac cõſultiſſima.j.qui teſt.face.poſſ.vide que dixi in.c.lʒ de lj.de ſimo.Et pro dicto Bal.hic vide Joan.de Jmol.i.l.iiij.ſ.pretor ait.ff.dam.infec.

ff.de rei vē.l.idē pōponius ſcribit ſi frumētū.§.vltimo.ꝛ.ff.de teſta.l.he-
redes palam.§.ſꝫ notaꝫ. Et facit ad predicta.ff. de his que in teſt.delē.
a l.proxime.ꝛ.l.officidius.de le.ij.cū ſi.ꝛ qđ no.de dā. infe.l. ſi quis miſſuꝫ[a]
11 §.iudex. ¶ † No.hic ſm Odof.ꝙ ea que deſunt aduocatis partiuꝫ, vel
ipſis partibus, iudex poteſt ſupplere in octo caſib⁹. Primus eſt in hoc
titulo in rubro ꝛ nigro.ſ. ꝙ de iure ſemper ſupplere debet. Scđs eſt ſu-
per actis exhibēdis:vt.ſ.de edendo.l.ij. Tertius caſus eſt ſi ad eius de-
clarationē vult querere,ſ.de tranſac.l.age. Quartus, cuꝫ altera pars eſt
abſens:vt.ff.de temp.app.l.ij.ꝛ.l.ampliorem.ſ.de app. Quintus.dꝫ ſup
plere,ꝛ q̄ꝙ videre:vt.ff.fini.regū.l.ſi irruptiōe.ꝛ.ff.de fer.l.ij. Sextus, ſi
inhabilis perſona fiat procurator.dꝫ enim interdicere, ꝛ dicere ꝙ nō eſt
idoneus.ff.de procu.l.filiuſfa.§.veterani. Septimus, de cōſuetudine ſꝫ
diſtinctionē infra ſcriptaꝫ. Octauus, vt ſi petitio fruſtra proponeret,
dꝫ dicere non interpono partes noſtras.ff.de offi.aſſeſ.l.j. in nullo auteꝫ
caſu dꝫ ſupplere de facto. ſed debet ſequi ea que ꝓbantur a partibus: vt
12 ff de offi.preſi.l.illicitas.§.veritas. ¶ † Sed nunquid iudex debeat ſup-
plere conſuetudinem: videtur ꝙ ſic:nam conſuetudo dicitur lex nō ſcri-
pta:vt.ff.de legi.l.ſi de interpretatione. Ecōtra videtur ꝙ non:q2 ſi con-
ſuetudo non monſtratur, iudici, debet facere qđ ſibi videtur de iure. Vñ
non debet eam inquirere:vt.ff.de cuſto.reo.l.ſi quis reū. Sꝫ potes circa
hāc qōnē ſic diſtinguere ꝙ aut ꝯſuetudo nō eſt notoria. nec verſatur in
foro:tūc iudex ſupplere non dꝫ, ꝛ ſic intelligatur dicta lex ſi quis.de cu-
ſto.reo. Aut ꝯſuetudo verſatur in foro:tunc iudex ſupplere poteſt. Itē
ſi dicatur ꝙ conſuetudo derogat legi ſuper receptura teſtium, vel aliđs
que verſantur in cauſa:tunc iudex inueſtigare debet, ſecūdum Odofre.

¶ Ex quibus cauſis infamia irrogatur: Rubrica.

1 ☞ Fama quid eſt, ꝛ qualiter diffinitur.

¶ Lex prima.

Infamie. miſſus in carcerem, vel in vinculis cā maleficiꝭ inquirendi, non eſt in famis h.d.Barto.vel ſic. Vincula irrogata ad cuſtodiam, non irrogant infamiam.h.d. Iacob.butr. Vel ſic. inquiſitio pendens non irrogat infamiam inquiſito. ¶ Not. quod dixi in ſummario. ¶ Oppoſi.ꝛ ſolue vt in princ. gloſa.
¶ Quero, quando fama in totum perditur, ꝛ quando mutatur. ꝛ dic vt
1 in gl.latius per Cy. ¶ † Deinde quero.quid eſt fama. ꝛ dic vt in gl. Tu
dic melius, ꝙ eſt duplex.ſ.hominis in ſeipſo:ꝛ de hoīe apud alios. Pri-
ma fama recte diffinitur in gl.que eſt illeſe dignitatis ſtatus, legibus ac
moribus comprobatus. Fama vero ſecundo modo accepta, non diffini-
tur per eſt:ſed per dicitur. Eſt enim fama iſta dictum ꝛ opi. maioris par
tis gentium:vt.ff.de queſtio.l.de minore.§.tormenta. ꝛ ibi per Bar.

¶ Lex ſecunda.

Nec ꝙ furti. Publicanus condemnatus in duplum quia exegit indebitum, non notatur infamia.h.d.vide glo. per te:quia facilis eſt Bal.

1 ☞ Iudex poteſt alterare penam.
2 Prohibitum ad tempus, videtur poſtea permiſſum.
3 Infamia vt alicui non infligatur, multa eum releuant ad ea, que hic cō-
tinentur.
4 Cauſe mittigandi penam legalem, que ꝛ quot: nu.5.6..7.8.9.
10 Pene ſtatutorum an poſſint alterari cauſa cognita.
11 Iudex an poſſit mutare penam legalem ꝛ nu.12.
13 Lex concludit iudici in criminali, non accuſatori.
14 Iudex an ꝛ quando poſſit condemnari in aliud, q̄ꝫ id quod eſt petitum
15 Pena legalis an ceſſet, ſi pena ſi alterata.nu.16.ꝛ.17.
18 Scolaris ſi commiſit delictū bononie, ꝛ ibi ſit punitus pena pecuniaria
an in loco originis poterit puniri pena pecuniaria, vel corporali: ꝛ n.19.
20.ꝛ.21.
22 Diſgreſſio de pena ad penam eſt quadruplex.
23 Pena ſi alteratur, an videatur, tranſactum eſſe de fama.
24 Et que ſit cauſa, quod ſi iudex aggrauat penam, ceſſat infamia.
25 Iudex quando minuit penam ordinariam, quare ceſſat infamia poſttē-
pus pene.
26 Iudex ſi poſuit clauſulam, quod ſi ipſe iudicaſſet vltra, vel preter legeꝫ,
vel ſtatuta, quod reducebat ad penam legitimam, nunquid iſto caſu ceſ-
ſabit lex noſtra.
27 Pena quando alteratur, an iſta pena veniat ex eadem lege, an ex cauſa
famoſa, an ex arbitrio iudicis.
28 Pene alteratio, quo tempore debeat fieri.
29 Accuſauitaꝫ quid titium, quod fecit violentiam cuꝫ armis, poſtea pro-
bat violentiā ſin armis, qualiter debet accuſatus condemnari.
30 Homicida habens inferiorem partem turris, cuius bona ex diſpoſitio-
ne ſtatuti debent deſtrui, qualiter fiet iſta condemnatio.

¶ Lex tertia:

Et ſi ſeuerior. ¶ Vbi iudex ex cauſa minuit penam criminis, videtur ſuper infamia tranſigere.h.d.Iac.but.vel ſic: Pena acceſſoria diminuitur ex tempore pene principalis, ꝛ poteſt iudex cauſa cognita alterare penā delicti.h.d. ¶ Diuiditur in duas partes, nam pri-
mo ponitur dictū: ſcđo ponit eius rō. Scđa ibi,
eo ꝙ. In tex.ibi, debuit.ſ.de rigore In text.dede
rit.ſ.de equitate.ibi ꝛ ordine.ecce formam ſentē-
1 tie. In tex. eo ꝙ.pro quia. ¶ † No.in hac.l. qua
tuor. Primo, ꝙ iudex poteſt alterare penaꝫ. Se
cundo, ꝙ alterare pena, ceſſat pena legalis. Ter-
tio:qđ alterata pena, tollitur infamia. Quarto
no.quia hoc cōtingit virtute cuiuſdam tranſa-
ctionis:vt dicit.l.ſe. ſecundum vnum intellectum
Iac.but. Quinto no.ꝙ ſententia temporalis hꝫ
effectum temporalem.cōcordat.ff. de poſtu.l.im
perator. Sexto no. ꝙ ſententia temporalis non
eſt trahenda ad perpetuitatem.ſi. dicit.l. pacto.
ff.de pac.l.epiſtola.§.fi.eod.titu. No. ſeptimo ꝙ
ſententia non eſt exaggeranda .i. grauanda. Et
ꝙ a finibus ſententie non eſt recedendum. con-
2 cor.ff.de decurio.l.generaliter.in pri. ¶ † Octauo
ꝛ vltimo not.ꝙ prohibitū ad tempus, videtur ta
cite permiſſum poſt tempus. Et ideo ſi epiſcopo
eſt interdictus ingreſſus eccleſie per annum: taci
te videtur permiſſus poſt annum arg. huius lite-
b re. Et ideo dicunt canoniſte[b] ꝙ lapſus temporis
relaxat ſentētiā ſuſpēſiōis, ſed nō excōmunicatio
nis qꝛ ſni ꝛ excoīcatio.no ſi cōmenſurat tēpori: ſꝫ
3 ſentētia ſuſpēſiōis ſic, ſecūdū eos. ¶ † Veniam⁹
ad materiam.l.noſtre, ꝛ ad euidentiā eſt premit-
tendum, ꝙ plura ſunt que releuant aliquem ab in
famia. Nam primum eſt appellatio a ſententia:
vt.ff.eo.l.furti.§.i. Scđm eſt principis remiſſio:
vt.ff.eo.l.ſolent, vnde reſtitutus a principe nō eſt
infamis:vt.ff. de poſtu.l.j.§.de qua.ꝛ no.in.c. cū
te.de re iud.per Inno.ꝛ.l.fi.C.de ſenten. paſſis ꝛ
reſt. Item pene alteratio facta per iudicē, vt hic.
ꝛ in.l.ſi quis in graui.in.§.pena grauior.ff.e. Itē
tranſactio facta iuſſu iudicis ſup crimine, vt.d.l.
furti.§.qui iuſſu.ff.e. Eſt pmittedū ꝙ iudex alte
rando penā, quandoqꝫ auget eā: vt in.d.§. pena
grauior.ꝛ.ſ.l.proxi.ſecūdū vnā lec. Quādoqꝫ mi
nuit eam:ꝛ tūc aut ſine cauſe cognitione: ꝛ loqui
tur lex generaliter.de decurio.ꝛ.l.ad tps. Quan
4 doqꝫ cū cāe cognitiōe, ꝛ loquiṫ lex noſtra. ¶ † Et
anteq̄ꝫ veniam ad contrarium, quero exemplum
cauſarum.ſ.que ſunt cauſa mitigandi penā lega
lē. Rñ.gl. ꝙ pōt eſſe ca.ſ. etas. ꝛ ponit exempluꝫ
in eo q inſtrumenta apud ſe depoſita per facilita
tem etatis exhibuit aduerſario deponētis.nam
propter etatis imbecilitatem iudex pōt penam
mitigare:vt.ff.de mino.l.auxilium.§.in delictis.
¶ Scđo ponit exemplum in eo qui deliquit ſine
dolo, nam lꝫ temeritas ſit punienda, pena tamen
ordinaria ratione ceſſantis doli eſt mitiganda:
vt.ff.de penis.l.reſpiciendum.§.delinquunt. Sꝫ
iſtud exemplum non eſt huic.l. congruum:quia
in hoc exemplo damnatus etiam inter tempora
pene non eſſet infamis:vt no.in.l.in actionibus.
de in litem iu. ¶ Tertio ponit gloſſ. exemplum
5 per.l.non omnes.§.fi. de re mili. ¶ † Quarto po-
nit glo.exemplum in eo qui non animi delibera-
tione, ſed per laſciuitias homicidium fecit, ſicut
quandoqꝫ contingit currendo equum, nam mi-
tius eſt puniendum id quod fit indeliberate, q̄ꝫ
id quod fit ex propoſito:vt.ff.ad.l.cornel.de ſica.
6 l.lege cornelia.§.cum quidem. ¶ Quintū ponit
glo.exemplum per.l.falſi.§.ordine.ff. ad.l.corn.
de fal. vbi iudex mitigat penam producenti fal-
ſum inſtrumentum: quia ipſum non confecerat.
Nam grauius eſt fabricare q̄ꝫ vti, licet de rigore
iuris eſſet eadem pena puniendus: vt.ſ.de fal.l.
7 ſi falſos. ¶ † Vltimo gloſ.ponit exemplum per
l.aut factam.§.fina.ff.de penis. nā ratione euē-
tus non ſecuti poteſt penaꝫ mitigare, licet de iu-
ris rigore eadem pena debet imponi ratione at-
tentati, que imponitur ratione delicti conſum-
mati:vt.ſ.ad.l.corneliam de ſic.l.is qui cum te-
lo. ¶ Modo veniamus ad oppoſi.ꝛ ſicut quatu
or fuerunt notabilia domini Iacobi, ita per or-
dinem eſt quadrupliciter opponendum. Et pri
mo ad primum notabile, quo dicitur quod iu-
8 dex poteſt penam minorare. ¶ † Oppo. qđ iu-
dex non poteſt minuere penam: vt.ff.ad turp.l.i.

a ¶ L.ſi qs miſſum Vide q̄ notaui ad Bar.in.d.l.ſi quis miſſuꝫ. In. Bar.

b ☞ Dicunt canoniſte. Car. poſt glo. in cle.i.q.xxx.d de cinis. In. in..c.cū bone.co.j. ꝛ ibi poſui in opo. ad Panor.num.5.in ver. abſqꝫ abſolutione. extra de eta.ꝛ quali.ꝛ Alex.in.l.fi.ff. de penis, Celſus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN